

[Socialministeren]

se til et antal kommuner ville søge belyst, hvor store beløb der *i alt* er tale om.

Jeg har derfor bedt Socialstyrelsen om at gennemføre en sådan undersøgelse, og resultatet af undersøgelsen foreligger nu.

I undersøgelsen, som er foretaget telefonisk, er i alt 17 kommuner inddraget. De fem største kommuner blev udtaget direkte, og 12 kommuner blev udtaget tilfældigt blandt de resterende 270 kommuner. Kommunerne blev spurgt om deres samlede restancer på dagtilbudsområdet pr. 31. december 1988 og 31. marts 1989.

De af kommunerne oplyste tal vedrører den kommunale dagpleje og de kommunale institutioner inkl. klubber m.v. De private og selvejende institutioner varetager selv inddrivelsen af restancer i deres institutioner bortset fra »vanskelige tilfælde«, hvor inddrivelsen overgives til det kommunale fogedkontor.

Opgørelsen indeholder både kortsigtede og langsigtede restancer, dvs. både restancer fra personer, hvis gæld er forbigående eller ikkeakkumulerende, og fra personer, der ikke betaler over et længerevarende tidsrum, og hvis gæld derfor er stigende.

De 12 tilfældigt udvalgte kommuner havde en gennemsnitlig restance til inddrivelse pr. 31. december 1988 på 472.000 kr. og pr. 31. marts 1989 på 509.000 kr.

Restancebeløbene i de »store kommuner« – bortset fra Københavns Kommune, der alene har angivet restancerne for 1. kvartal 1989 – er 17,6 mio. kr. pr. 31. december 1988 og 20,1 mio. kr. pr. 31. marts 1989. Hertil skal lægges et beløb på mindst 10 mio. kr. for restancerne i Københavns Kommune.

Endelig skønnes det, at ikke angivne restancer fra de private og selvejende institutioner forøger totalbeløbet med ca. 25 pct.

På baggrund af undersøgelsen kan de samlede restancer på dagtilbudsområdet ultimo 1988 beregnes til ca. 200 mio. kr. på landsplan.

Ad spm. nr. S 1035

Fra socialministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Glistrup (FP) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende, forhandlingerne sp. 11739, var sålydende:

Til *socialministeren* (17/7 89) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan adskiller Farumdaginstitutionens ordningen sig fra andre kommuners?»

Supplerende svar (1/9 89):

Socialministeren (Aase Olesen):

Socialstyrelsen har indhentet en udtalelse fra Farum Kommune om, hvorledes daginstitutionens ordningen i Farum er indrettet.

Farum Kommune har afgivet det i kopi vedlagte svar.

Socialstyrelsen har oplyst, at Farum Kommunes daginstitutionens ordning adskiller sig fra de fleste andre kommuners ved

1. den høje dækningsgrad og
2. den fleksible normering.

For så vidt angår dækningsgraden kan til sammenligning følgende tal oplyses:

Børn 0-6 år:

Farum	ca. 73 pct.
Frederiksborg Amt.....	ca. 66 pct.
Hele landet	ca. 58 pct.

Børn 7-14 år:

Farum	ca. 25 pct.
Frederiksborg Amt.....	ca. 14 pct.
Hele landet	ca. 12 pct.

Tallene for Frederiksborg Amt og hele landet vedrører 1988.

Farum Kommune har endvidere oplyst, at den kommunale udgift på dagpasningsområdet udgør kr. 3.040 pr. indbygger. I Frederiksborg Amt som helhed er dette beløb kr. 2.442 pr. indbygger, mens det gennemsnitlige beløb i hele landet er kr. 2.018 pr. indbygger.

Tallene er beregnet på grundlag af Kommunal Statistisk Årbog 1/89 udgivet af Kommunernes Landsforening.

Socialstyrelsen har endelig oplyst, at daginstitutionens ordningen i Farum Kommune i øvrigt ligner en udvikling, en lang række kommuner er i gang med for at sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne.

Jeg kan henholde mig til ovenstående.

Bilag

Farum Kommune
Social- og sundhedsforvaltningen
4. august 1989

Når Farum Kommune kan tilbyde en pladsgaranti til sine borgere, uden at det bliver en